Lekcja 67. Zarezerwowałeś stolik? (Did you…?) ❓

W której nauczysz się pytać, czy ktoś coś zrobił – z każdym zwykłym czasownikiem, który już znasz. Zapytasz, dokąd ktoś pojechał, co kupił, ile zapłacił, i poznasz różnicę między say a tell.

PYTANIA W CZASIE PRZESZŁYM 🔙

W czasie teraźniejszym pytania budowaliśmy za pomocą **do** i **does**, które stawialiśmy przed osobą:

Do you work here? – Czy pracujesz tutaj?

Does she speak English? – Czy ona mówi po angielsku?

W czasie przeszłym budujemy je bardzo podobnie, tylko zamiast **do** i **does** używamy jednego, wspólnego dla wszystkich **did** – tak jak w lekcji 62 w pytaniu **Did you have…?**:

do, **does** → **did**

Po osobie używamy podstawowej formy czasownika, bo informację o tym, że jest to czas przeszły, zawiera już słówko **did**:

Do you work here? – Czy pracujesz tutaj?

Did you work here? – Czy pracowałeś tutaj?

Does she speak English? – Czy ona mówi po angielsku?

Did she speak English? – Czy ona mówiła po angielsku?

Zauważ, że po **did**, podobnie jak po **does**, czasownik nie ma końcówki **-s**: **She speaks → Did she speak?** Ta końcówka pojawia się tylko w stwierdzeniach, tylko w czasie teraźniejszym i tylko przy **he**, **she**, **it**.

Z TWIERDZENIA W PYTANIE 🔄

W zdaniach twierdzących w czasie przeszłym do czasowników dodajemy końcówkę **-ed** albo używamy formy nieregularnej: **visited**, **saw**, **took**. W pytaniu ich nie używamy. Po **did** i osobie zawsze stoi podstawowa forma czasownika:

You visited the castle. – Zwiedziłeś zamek.

Did you visit the castle? – Zwiedziłeś zamek?

She saw the film. – Ona widziała ten film.

Did she see the film? – Czy ona widziała ten film?

They took a taxi. – Oni wzięli taksówkę.

Did they take a taxi? – Czy oni wzięli taksówkę?

W czasownikach regularnych w pytaniu znika końcówka **-ed**, a w nieregularnych wraca forma podstawowa:

visited → Did you visit?

saw → Did she see?

took → Did they take?

Pełna odmiana pytania z czasownikiem **to see** – widzieć – w czasie przeszłym:

Did I see? – Widziałem ja?

Did you see? – Widziałeś ty?

Did he see? – Widział on?

Did she see? – Widziała ona?

Did it see? – Widziało to?

Did we see? – Widzieliśmy my?

Did you see? – Widzieliście wy?

Did they see? – Widzieli oni? / Widziały one?

Zauważ, że we wszystkich osobach forma jest identyczna – **did** + **see**.

Tak samo wygląda pytanie z czasownikiem regularnym **to play** – grać:

Did I play? – Zagrałem ja?

Did you play? – Zagrałeś ty?

Did he play? – Zagrał on?

Did she play? – Zagrała ona?

Did it play? – Zagrało to?

Did we play? – Zagraliśmy my?

Did you play? – Zagraliście wy?

Did they play? – Zagrali oni? / Zagrały one?

PYTANIA TAK / NIE ✅

W każdym zdaniu najpierw zmienimy twierdzenie na pytanie, a potem dodamy kolejne słowa.

Did I wake you up? – Obudziłem cię? /dɪd aɪ weɪk juː ʌp/

⚠️ **UWAGA:** gdy osobę wyrażamy słówkiem takim jak **you**, **him**, **her**, stoi ono w środku, między **wake** a **up**: **wake you up**, **wake him up**. Nie ✗ ~~***Did I wake up you?***~~

Did you like it? – Podobało ci się? /dɪd juː laɪk ɪt/

dosł. Czy lubiłeś to?

Did you know that? – Wiedziałeś o tym? /dɪd juː nəʊ ðæt/

Did you hear that? – Słyszałeś to? /dɪd juː hɪə ðæt/

Did you sleep well? – Dobrze spałeś? /dɪd juː sliːp wel/

Did you book a table? – Zarezerwowaliście stolik? /dɪd juː bʊk ə ˈteɪbl/

Did you eat anything? – Zjadłeś coś? /dɪd juː iːt ˈeniθɪŋ/

⚠️ **UWAGA:** w zdaniu twierdzącym mówimy **something** – coś: **You ate something.** W pytaniu, tak jak w przeczeniu z lekcji 66, zwykle mówimy **anything**: **Did you eat anything?**

Did you get my message? – Dostałeś moją wiadomość? /dɪd juː get maɪ ˈmesɪdʒ/

Did you find your passport? – Znalazłeś paszport? /dɪd juː faɪnd jɔː ˈpɑːspɔːt/

Did you understand everything? – Wszystko zrozumiałeś? /dɪd juː ˌʌndəˈstænd ˈevriθɪŋ/

Did you call a taxi? – Zadzwoniłeś po taksówkę? /dɪd juː kɔːl ə ˈtæksi/

Did he call you back? – Oddzwonił do ciebie? /dɪd hi kɔːl juː bæk/

Did it work? – Zadziałało? /dɪd ɪt wɜːk/

Did it hurt? – Bolało? /dɪd ɪt hɜːt/

CZASOWNIKI Z TEJ CZĘŚCI – TWIERDZENIE I PYTANIE 🔁

I woke you up. – Obudziłem cię.

Did I wake you up? – Obudziłem cię?

You liked it. – Podobało ci się.

Did you like it? – Podobało ci się?

You knew that. – Wiedziałeś o tym.

Did you know that? – Wiedziałeś o tym?

You heard that. – Słyszałeś to.

Did you hear that? – Słyszałeś to?

You slept well. – Dobrze spałeś.

Did you sleep well? – Dobrze spałeś?

You booked a table. – Zarezerwowaliście stolik.

Did you book a table? – Zarezerwowaliście stolik?

You ate something. – Zjadłeś coś.

Did you eat anything? – Zjadłeś coś?

You got my message. – Dostałeś moją wiadomość.

Did you get my message? – Dostałeś moją wiadomość?

You found your passport. – Znalazłeś paszport.

Did you find your passport? – Znalazłeś paszport?

You understood everything. – Wszystko zrozumiałeś.

Did you understand everything? – Wszystko zrozumiałeś?

You called a taxi. – Zadzwoniłeś po taksówkę.

Did you call a taxi? – Zadzwoniłeś po taksówkę?

He called you back. – Oddzwonił do ciebie.

Did he call you back? – Oddzwonił do ciebie?

It worked. – Zadziałało.

Did it work? – Zadziałało?

It hurt. – Bolało.

Did it hurt? – Bolało?

KRÓTKIE ODPOWIEDZI 💬

Tak jak w lekcji 62 w odpowiedziach na **Did you have…?**, do **yes** i **no** dodajemy osobę i **did**. Działa to z każdym czasownikiem:

Did she like the hotel? – Czy hotel jej się podobał?

Yes, she did. – Tak.

No, she didn't. – Nie.

Did they find the keys? – Czy oni znaleźli klucze?

Yes, they did. – Tak, znaleźli.

No, they didn't. – Nie, nie znaleźli.

Na pytanie z **you** odpowiadamy **I**, gdy pytanie jest skierowane do jednej osoby, albo **we**, gdy do kilku osób:

Did you see the castle? – Widziałeś zamek? / Widzieliście zamek?

Yes, I did. – Tak, widziałem.

Yes, we did. – Tak, widzieliśmy.

Did you book a table? – Zarezerwowaliście stolik?

Yes, we did. – Tak. /jes wi dıd/

No, we didn't. – Nie. /nəʊ wi ˈdıdnt/

SAY I TELL – POWIEDZIEĆ 🗣️

Po polsku mamy jedno „powiedzieć", a po angielsku dwa czasowniki: **to tell** i **to say**.

To tell znaczy „powiedzieć komuś". Po **tell** stoi osoba, której coś mówimy:

Tell me. – Powiedz mi.

Tell the driver. – Powiedz kierowcy.

To say znaczy przede wszystkim „powiedzieć coś". Po **say** stoi to, co mówimy:

Say something. – Powiedz coś.

Say "thank you". – Powiedz „dziękuję".

Przy obu czasownikach możemy podać i osobę, i to, co mówimy – różni się tylko budowa zdania. Po **tell** osoba stoi zaraz po czasowniku, a to, co mówimy, dopiero po niej:

Tell me something. – Powiedz mi coś.

Tell the driver the address. – Powiedz kierowcy adres.

Po **say** najpierw stoi to, co mówimy, a osobę dodajemy na końcu, ze słówkiem **to**:

Say something to me. – Powiedz mi coś.

Say "thank you" to the driver. – Powiedz kierowcy „dziękuję".

Po **say** osoba nie jest konieczna – **Say something** to całe zdanie. Po **tell** prawie zawsze stoi osoba: **Tell me**, **Tell him**.

⚠️ **UWAGA:** po **say** nie stawiamy osoby zaraz po czasowniku. Nie ✗ ~~***Say me something.***~~

Oba czasowniki są nieregularne:

to tell – powiedzieć (komuś) → **told** /təʊld/

to say – powiedzieć (coś) → **said** /sed/

I told him. – Powiedziałem mu. /aɪ təʊld hɪm/

I told him no. – Powiedziałem mu (że) nie. /aɪ təʊld hɪm nəʊ/

I said no. – Powiedziałem, że nie. /aɪ sed nəʊ/

dosł. Powiedziałem nie.

I said no to him. – Powiedziałem mu, że nie. /aɪ sed nəʊ tə hɪm/

⚠️ **UWAGA:** w **said** słyszymy krótkie „e”, tak jak w **bed** /bed/: **said** /sed/. W **say** jest „ej”: /seɪ/.

Did you tell the waiter? – Powiedziałeś kelnerowi? /dɪd juː tel ðə ˈweɪtə/

Sorry, what did you say? – Przepraszam, co powiedziałeś? /ˈsɒri wɒt dɪd juː seɪ/

CZASOWNIKI Z TEJ CZĘŚCI – TWIERDZENIE I PYTANIE 🔁

You told the waiter. – Powiedziałeś kelnerowi.

Did you tell the waiter? – Powiedziałeś kelnerowi?

I told him. – Powiedziałem mu.

I told him no. – Powiedziałem mu (że) nie.

I said no. – Powiedziałem, że nie.

I said no to him. – Powiedziałem mu, że nie.

You said something. – Powiedziałeś coś.

Sorry, what did you say? – Przepraszam, co powiedziałeś?

PYTANIA ZE SŁÓWKIEM PYTAJĄCYM 🔎

W czasie teraźniejszym słówko pytające stawialiśmy na samym początku, przed **do** albo **does**. W czasie przeszłym stawiamy je tak samo – przed **did**, jak w **Sorry, what did you say?**:

Where do you work? – Gdzie pracujesz?

Where did you work? – Gdzie pracowałeś?

What do you want? – Czego chcesz?

What did you want? – Czego chciałeś?

What did you order? – Co zamówiłeś? /wɒt dɪd juː ˈɔːdə/

What did you do yesterday? – Co robiłeś wczoraj? /wɒt dɪd juː duː ˈjestədeɪ/

⚠️ **UWAGA:** w tym pytaniu są oba **do** z lekcji 66: **did** – słówko gramatyczne – i **do** – robić. Nie pomijamy żadnego z nich. Nie ✗ ~~***What did you yesterday?***~~

What did you buy? – Co kupiłeś? /wɒt dɪd juː baɪ/

Where did you buy it? – Gdzie to kupiłeś? /weə dɪd juː baɪ ɪt/

Where did you stay? – Gdzie się zatrzymaliście? /weə dɪd juː steɪ/

Where did you go on holiday? – Dokąd pojechaliście na wakacje? /weə dɪd juː gəʊ ɒn ˈhɒlədeɪ/

When did you leave? – Kiedy wyjechaliście? /wen dɪd juː liːv/

What time did you get up? – O której wstałeś? /wɒt taɪm dɪd juː get ʌp/

How much did you pay for the tickets? – Ile zapłaciliście za bilety? /haʊ mʌtʃ dɪd juː peɪ fə ðə ˈtɪkɪts/

CZASOWNIKI Z TEJ CZĘŚCI – TWIERDZENIE I PYTANIE 🔁

I ordered fish. – Zamówiłem rybę.

What did you order? – Co zamówiłeś?

I did some shopping. – Zrobiłem zakupy.

What did you do yesterday? – Co robiłeś wczoraj?

I bought a hat. – Kupiłem kapelusz.

What did you buy? – Co kupiłeś?

I bought it at the market. – Kupiłem go na targu.

Where did you buy it? – Gdzie to kupiłeś?

We stayed in a small hotel. – Zatrzymaliśmy się w małym hotelu.

Where did you stay? – Gdzie się zatrzymaliście?

We went to Spain. – Pojechaliśmy do Hiszpanii.

Where did you go on holiday? – Dokąd pojechaliście na wakacje?

We left on Monday. – Wyjechaliśmy w poniedziałek.

When did you leave? – Kiedy wyjechaliście?

I got up at seven. – Wstałem o siódmej.

What time did you get up? – O której wstałeś?

We paid twenty euros. – Zapłaciliśmy dwadzieścia euro.

How much did you pay for the tickets? – Ile zapłaciliście za bilety?

PODSUMOWANIE 📌

Pytanie w czasie przeszłym: **did** przed osobą, a po osobie podstawowa forma czasownika – z każdym zwykłym czasownikiem i w każdej osobie (**to be** ma własne pytania: **Was…?**, **Were…?**):

You booked a table. – Zarezerwowaliście stolik.

Did you book a table? – Zarezerwowaliście stolik?

Z czasu teraźniejszego: **do**, **does** → **did**:

Do you know that? – Wiesz o tym?

Did you know that? – Wiedziałeś o tym?

Krótka odpowiedź – osoba i **did**:

Yes, we did. – Tak.

No, we didn't. – Nie.

Słówko pytające stoi przed **did**:

Where did you stay? – Gdzie się zatrzymaliście?

tell – powiedzieć komuś → **told**, **say** – powiedzieć coś → **said** /sed/:

I told him. – Powiedziałem mu.

I said no. – Powiedziałem, że nie.

BRAWO TY 🥳 🚀 🙌